

kunne ske. Man maa ikke være blind for, at den Bestemmelse, som de ærede Forslagsstillere her tilraade det høie Thing at vedtage, vil have en ganske overordentlig Betydning; thi den kommer efter min Opfattelse i en meget nær og ubehagelig Berørelse med Grundlovens § 82, som taler om Eiendomsrettens Ukrænklichkeit. Det, at der her skal tillægges Landvæsenkommissionen Ret til at give Erstatning for et Stykke Jord, som bliver frafkaaret ved et Reguleringsforetagende, er ikke det Værste, men det Værste er, at Landvæsenkommissionen samtidig skal have Ret til at paanøde en anden Mand som Erstatning et Stykke Eiendom, som han maaste slet ikke er Liebhaber til, og som maaste kan foranledige hans Ruin. Mangen En vil maaste synes, at dette er tegnet med altfor stærke Farver, men det kan virkelig være muligt, at noget Saadant kan finde Sted. Vi maa jo vide, at de Foretagender, hvorom der her er Tale, i Reglen ere Reguleringer af Vandløb, som løbe gennem meget frugtbare og kostbare Engstykker. Ganste vist staar der her, at Magelæg kun skal kunne paabydes med Hensyn til mindre Jordstykker, men dette er jo et saa ubestemt Udtryk, at en Landvæsenkommission for Exempel meget godt kan sige, at nogle faa Tønder Land er et mindre Jordstykke i Forhold til de maaste hundrede Tønder Land, som der er Tale om; men de nogle faa Tønder Land kunne godt være den Del af Eiendommen, som for den vedkommende Jordbruger har den største Verdi. Jeg kender mange Eiendomme, hvis Markarealer ere meget simple og temmelig værdiløse, men til hvilke der henligger et temmelig værdifuldt Stykke Eng, og hvor det netop er dette Stykke Eng, som væsentlig bidrager til, at Manden kan leve, og at Eiendommen har nogen Verdi. Vi kunne tænke os — vi maa tænke os alle mulige og umulige Tilfælde —, at en større Part af en saadan Eng bliver denne Mand frafkaaren ved Reguleringen. Jeg vil ikke faste nogen Stygge paa Landvæsenkommissionerne; men jeg vil paa den anden Side sige, at Landvæsenkommissionerne ere Menneker og ikke ere saa gode, som de burde være, de kunne meget let af Grunde, som jeg ikke her skal nævne, komme til at tage en Beslutning, som kan være overordentlig søelig. Hvad jeg lægger Bægt paa, er, at der her tilraades at give Landvæsenkommissionerne Ret til at paanøde en Mand en Eiendom, han maaste ikke er Liebhaber til. Jeg skal ikke videre udtale

mig om det Stykke. Det høie Thing vil af mine Udtalelser se, at jeg paa ingen mulig Maade kan stemme for de af 8 ærede Medlemmer stillede Forslag, og jeg skal paa det Værste anbefale det høie Thing at stemme derimod; det gjælder saavel det subsidære som det principale.

Ordføreren (Mourier = Peter sen):

Jeg skal ikke indlade mig paa at imødegaa den sidste ærede Talers Indvendinger mod Vædringsforslaget, hvilket jeg antager, at den ærede Forslagsstiller vil gjøre. Jeg skal kun bemærke til ham, at jeg angav de Grunde, hvorfor Udvalgets Flertal har kunnet tiltræde de stillede Vædringsforslag til § 10 og opgave de principielle Betænklichkeiten, det havde ved Lovudkastets Bestemmelser. Jeg glemte imidlertid, da jeg før havde Ordet, at omtale en Forandring, der foruden den om det boniterede Areal tillige er truffen i den ærede Forslagsstiller's Vædringsforslag, nemlig, at Bestemmelsen om Omdelinger er udeladt, saaledes at det kun er i de Tilfælde, hvor Magelæg kunne finde Sted, at den Myndighed, som var tildelt Landvæsenkommissionen efter det oprindelige Lovudkast, vil kunne udøves.

Breinhold: Jeg havde i Grunden ikke tænkt at ville tage Ordet under dette Affnit; men den meget ærede Ordførers Udtalelse om, at der ikke havde været Leilighed for Udvalget til at konferere om det Vædringsforslag, der var stillet til § 10, har dog givet mig Anledning til at sige et Par Ord. Han bemærkede nemlig, at fordi der havde manglet en saadan Leilighed, kunde han ikke bestemt angive Udvalgets Stilling til Vædringsforslaget, men saa Meget turde han dog sige, at i alt Fald et Flertal sluttede sig til det. Jeg hører nu ganske vist ikke til dette Flertal; men da jeg heller ikke hører til det Mindretal, vi nys hørte tale, har jeg dog fundet, at det maaste vilde være rigtigt, om jeg med et Par korte Bemærkninger gjorde min Stilling til Vædringsforslaget klar, navnlig da jeg ved en tidligere Leilighed er traadt temmelig stærkt op imod den paagjældende Bestemmelse i det oprindelige Lovforslags § 10. Jeg skal ganske henholde mig dels til den ærede Forslagsstiller's Motivering og dels til den ærede Ordførers Begrundelse af den Forskiel, der er mellem det oprindelige Lovforslags Bestemmelse, og den, der tilfugtes ved Vædringsforslaget, der, som det let vil ses, borttager en meget stor Del af det, som hos mig især vækte Betænte-